

ся подмажеть колата, да врьвѣтъ. Или: Да ся подмажѣтъ кола-та, да не скръцѣтъ. Говорѣтъ: 1) кога-то прашѣтъ нѣкого нѣкъдѣ, и не му давати да пине, той казва: „да ся подмажѣтъ колата, да врьвѣтъ!“ 2) кога-то накарвати нѣкого на работѣ, а той не ще, и ся кара съ стопанинѣ-тъ си. — „Нескрѣцай де! Врьши си работѣ-тъ“, му казва стопанинѣ-тъ. — „Да ся подмажѣтъ кола-та, да не скръцѣтъ“. Сир. Послужи ми да не скръцамы. Ч. 146—147. 2) мажу (о стертыхся мельничныхъ жерновахъ): Воденичны камены, прѣди да ги положѣтъ и захлупѣтъ да мѣлѣтъ, назъблѣвати ги съ желѣзны чюковѣ рѣдѣмъ напѣрѣкъ, да подѣмѣтъ зърно, конхѣ къту ся изтриѣтъ и почѣтъ да подмазѣтъ, повтарѣтъ пакѣ да ги назъблѣвати. Пк. 82. 3) переносно лъцу. Ц.

**Подма́мка** с. ж. обманъ: Одъ тога Марко си загина юнащина-та и со хитрость сѣде и подмамка наделвеше други-те юнаци, како Гина, Грунца и др. М. р. 528.

**Подма́мж** м. св. **Подма́мямъ** м. дл. обману, обманываю; наду, надуваю: Подмай ми го, дорде си истѣчешъ чергѣтъ. Ч. 209. Расчитвахме я за едно за друго; говорихме ѣ и добри и лошава думи, подмамахме я и залгвахме я—нищо не помага. З. 34.

**Подме́стамъ се** (Макед.) м. св. возвр. (см. помѣстѣ са) сойду съ мѣста, перемѣню мѣсто: „Баче ле, баче Стояне! Подмести сѣ отъ место-го, Да не тебе господъ тресне, Отъ яснина до пладнина!“ М. 442.

**Подме́тнѣ** м. св. **Подме́тамъ** м. дл. подброшу, подбрасываю: Въ истото време, когато са подмѣта, „сирѣче-то“, единѣ другъ паратѣтъ трѣчи на околѣ, и мочи са да го хвати, когато го подмѣтне единѣ за да го улови другъ. Ч. 107. **Подме́тнѣ са Подме́тамъ са** лерейду, перехожу на чью либо сторону.

**Подми́гнѣ** м. св. **Подми́гвамъ** м. дл. подмигну, подмигиваю: Та излезе мрена риба—по край море, Со крило-то ме понаърсна, Со око-то ми потмигна. М. 564. Жените са кикотѣтъ, момчетѣта ся подмигѣтъ, а старите джонголове не знаятъ и какво да избѣлѣвати. З. 3.

**Подми́ле(у)вамъ са Подми́лявамъ са** (у Рак.) м. дл. ласкуюсь, ласкаюсь: Тѣя млади, сухи—желти, натруфени кукли, кой тѣй умилно и сладко ви са подмилкѣвати и приказѣвати, пазете са най-много и отъ тѣхъ. Зк. 61. Кученца, съ глава наведена, подмилкуваха ся на околѣ ми. Х. I, 52. Сама дѣла то намъ казѣвати. Друго си дума, друго ся врьши! В' рабство народи ново впадѣтъ, Всѣкы подмилява ся догд' изльжи. Гн. 144. **Подми́лкване** с. с: Прочее и азъ (прѣобразенѣ на маймуна) отъ моя стѣрна ако и дане можѣхъ да говорѣмъ, обаче съ знаковѣтъ и съ подмилкѣванѣта си, дѣто правѣхъ, увѣрѣвахъ го че съмъ твърдѣ признателенъ за неговѣтъ добринѣ, що ми струваше. Х. I, 147.